Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1890. Wydano i rozesłano dnia 25. Marca 1890. **Część IV.**

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1890, L. 6925.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Stycznia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Żydaczowie koncesyi na pobór myta przy drodze powiatowej Brzezina-Rozdół-Rozwadów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Żydaczowie w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na przeciąg lat pięciu prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Brzezina-Rozdół-Rozwadów na jednej stacyi mytniczej, pod warunkiem utrzymania pomienionej drogi w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrębieta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 21. Lutego 1890.

W zastępstwie

Lidl w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1890, L. 6925.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Stycznia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na dalszy pobór myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnopolu w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na przeciąg lat pięciu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody pod warunkiem utrzymania pomienionej drogi w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy na dwóch stacyach podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 13. Marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 73, którą nadane było Radzie powiatowej w Tarnopolu prawo do poboru myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 21. Lutego 1890.

W zastępstwie

Lidl w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1890, L. 6925.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Stycznia 1890 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do poboru myta:

1) Obszarowi dworskiemu w Kołodrubach od mostu na rzece Dniestrze;

2) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach od mostu na rzece Wereszycy.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wyjścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu w Kołodrubach, powiatu Rudeńskiego od mostu na rzece Dniestrze, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach, powiatu Rudeńskiego od mostu na rzece Wereszycy, według następującego wymiaru:

1) Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2) Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, woła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych i o zniżeniu tychże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że według dalszego brzmienia tego Najwyższego postanowienia, udzielona obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach koncesya mytnicza, wchodzi w życie dopiero wtedy, gdy udzielone Najwyższem postanowieniem z dnia 25. Listopada 1884, (Nr. 13 Dz. u. kr. z roku 1885) prawo do poboru podobnej opłaty mytniczej od mostu na rzece Wereszycy zgaśnie.

Lwów, dnia 21. Lutego 1890.

W zastępstwie

Lidl w. r.

Nr. 20.

R e g u l a m i n

wydany w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zatwierdzony reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 26. Marca 1888, L. 16884, normujący zakres i sposób wywierania wpływu przez Administracyę Państwa i Wydział krajowy na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa osuszenia bagien Niskich, stosownie do postanowień §. 6. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. kraj. Nr. 63, jakoteż sposób wykonania tego przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys.

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i na obszarach dworskich powiatu Niskiego: Malce, Moskale, Kończyce, Przędzel, Warchoły, Podwolina i Nowosielce ma być wykonane według projektu ułożonego przez Administracyę Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym kosztem najwyżej 20.220 zł. w. a. w ciągu jednego roku po zatwierdzeniu tego projektu przez Ministerstwo rolnictwa.

Wydziałowi krajowemu przysługuje jednak prawo poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa, jeżeliby takowe okazały się potrzebnemi lub pożytecznemi, przyczem nie może być przekroczoną powyższa suma kosztorysowa.

§. 2.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma stosownie do §. 1. i 6. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 63 spółka wodna, która winna być zawiązana na podstawie §. 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 38, przyczem zastrzega się tak dla Namiestnictwa jak i dla Wydziału krajowego wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych całego przedsiębiorstwa po myśli następujących postanowień.

§. 3.

Przyznane w §. 3. powołanej specyalnej ustawy krajowej zasiłki państwowe i krajowe mają być wypłacone wydziałowi spółki w czasie bu-

dowy z góry bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarza państwowego i krajowego, datki zaś konkurencyjne mają być uiszczone przez uczestników spółki do 14 dni po prawomocności wezwania płatniczego.

Datki stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi według założyć się mającego katastru konkurencyjnego, lub też mogą być pokryte zapomocą operacyi kredytowej.

W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia rat anuitetowych przez właściwe urzędy podatkowe.

§. 4.

Okręg konkurencyjny oznaczony będzie po myśli §. 3. ustępu *C.* powołanej specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76 ustawy wodnej z 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38 władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65 i 66 krajowej ustawy wodnej przez spółkę, a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzygnie o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 5.

Koszta właściwej budowy objęte kosztorysem pokryte będą z funduszu budowy, preliminowanego na 20.220 zł. w. a., natomiast koszta utrzymania mających się wykonać budowli, niemniej też koszta kierownictwa budowy i zarządu, ponosić winni wyłącznie uczestnicy spółki wodnej (§. 5. powołanej specyalnej ustawy krajowej).

§. 6.

Tak Namiestnictwu jak i wydziałowi spółki służy prawo wysyłania delegatów swoich do wydziału spółki z głosem stanowczym.

§. 7.

Uchwały wydziału spółki, przeciw którym jeden albo obydwaj delegaci głosowali, muszą być przed wykonaniem przedłożone Namiestnictwu do zatwierdzenia, jeżeli który z delegatów ze względu na ważność powziętej uchwały tego zażąda; a wydział spółki obowiązany będzie trzymać się w tej mierze decyzyi Namiestnictwa.

§. 8.

Przewodniczący wydziału winien na żądanie jednego albo obydwóch delegatów zwołać posiedzenie wydziału spółki, a w razie sprzeciwiania się przewodniczącego zwoła posiedzenie c. k. Starosta powiatu Niskiego.

§. 9.

Prowadzenie budowy porucza wydział spółki wodnej powołanemu przez siebie kierownikowi technicznemu oraz technicznym organom pomocniczym, których wynagrodzenie unormowane przez tenże wydział, ma być pokryte wyłącznie z funduszów spółki.

§. 10.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winien kierownik budowy za pośrednictwem wydziału spółki przedstawić odpowiedni wniosek Wydziałowi krajowemu, który udzieli takowy Namiestnictwu dla wspólnej narady, w razie potrzeby dla zbadania sprawy na miejscu, a następnie ostatecznego zatwierdzenia.

§. 11.

Wykonanie budowli ma się odbywać z reguły w zarządzie własnym, a przedewszystkiem za wynagrodzeniem od wymiaru. Częściowe roboty może oddać wydział spółki na wniosek kierownika budowy w przedsiębiorstwo w drodze akordów na podstawie cen jednostkowych.

W razie, gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, winny być takowe przedstawione przez wydział spółki do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy ma być prowadzony dziennik budowy, na podstawie którego kierownik budowy z końcem każdego miesiąca za pośrednictwem wydziału spółki przedkłada Wydziałowi krajowemu sumaryczne sprawozdanie o każdomiesięcznym postępie budowy, które następnie ma być udzielonem Namiestnictwu.

§. 13.

Do kontroli wykonujących się robót regulacyjnych, tak pod względem jakości jak i kosztów, przeznacza Wydział krajowy i Namiestnictwo własnych techników, którzy każdego czasu mają prawo przekonywać się na miejscu o postępie, jakości i cenach robót, a nadto mogą brać udział w obradach spółki z głosem doradczym.

§. 14.

Z końcem okresu budowy winien wydział spółki prosić o kolaudacyę wykonanych robót, którą bezzwłocznie zarządza Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem za pośrednictwem własnych organów technicznych.

Koszta kolaudacyi zarówno jak i kontroli robót przez techników rządowych i krajowych, pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny przedkłada się Wydziałowi krajowemu, który udziela takowy za pośrednictwem Namiestnictwa do wiadomości Ministerstwa rolnictwa.

§. 15.

Po ukończeniu budowy wydział spółki winien przedłożyć Wydziałowi krajowemu sprawozdanie z czynności budowlanej, z podaniem ważniejszych spostrzeżeń co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

Zarazem przedłoży spółka wodna rachunki udokumentowane z wydatków Wydziałowi krajowemu, które po przejrzeniu w Wydziale krajowym, przesłane będą Namiestnictwu celem podania ich do wiadomości Ministerstwa rolnictwa.

§. 16.

Po ukończeniu budowy, wyda Namiestnictwo z Wydziałem krajowym stosowne zarządzenia dla zabezpieczenia utrzymania wykonanych budowli po myśli §. 5. w związku z §. 3. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 63.

Nr. 21.

U s t a w a

z dnia 30. Stycznia 1890, zawierająca dodatek do §. 1. ordynacyi wyborczej dla gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Prawo wybierania do Rad gminnych mają z pomiędzy przynależnych do gminy bez względu na opłatę podatków oprócz osób w ust. 2. §. 1. ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. Sierpnia 1866 Nr. 19 Dz. u. kr. wymienionych, także:

a) technicy, którzy studya swoje w jednej z wyższych szkół technicznych austryackich ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzamina państwowe z dobrym skutkiem złożyli;

b) kandydaci notaryalni, którzy posiadają wszystkie warunki do uzyskania posady notaryalnej ustawą przepisane.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. Stycznia 1890.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 22.

U s t a w a

z dnia 30. Stycznia 1890, zawierająca dodatek do sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861, Nr. 20 Dz. p. p. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przy wyborze posła na Sejm krajowy z miast w §. 2. sejmowej ordynacyi wyborczej wymienionych, tudzież przy wyborze wyborców z gmin wiejskich z mocy §. 12. sejmowej ordynacyi wyborczej odbyć się mającym, głosują wraz z wyborcami z tytułu podatków z równem prawem jako wyborcy uprawnieni, bez względu na opłatę podatków, oprócz osób w ustępie 2. §. 1. ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. Sierpnia 1866, Nr. 19. Dz. u. kr. względnie §. 11. i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861, Nr. 20. Dz. p. p. w brzmieniu ustawy z dnia 6. Października 1869, Nr. 31. Dz. u. kr. wymienionych, także następujące osoby, jeżeli nie są wyłączone od prawa wybierania na mocy ustawy krajowej z dnia 13. Stycznia 1869, Nr. 13. Dz. ust. kraj.:

a) technicy, którzy na jednej z wyższych szkół technicznych austryackich studya swoje ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzamina państwowe z dobrym skutkiem złożyli;

b) kandydaci notaryalni, którzy posiadają wszystkie warunki do uzyskania posady notaryalnej ustawą przepisane.

Osoby te wykonują prawo wybierania w tej gminie, w której im prawo przynależności przysłuża.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. Stycznia 1890.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.